

MASARYKOVA UNIVERZITA
Pedagogická fakulta

Dramatická výchova směrem k divadelnímu tvaru

SCÉNÁŘ

Autor: Karolína Smutná
UČO: 360189
Studijní obor: Učitelství pro 1. stupeň ZŠ

PŘEDLOHA:

Hřebejková, Jarmila – Fabianová, Irena – Šimanová Anna – Sedláček, K. F. Pohádky a povídky pro malé čtenáře. Praha: 1964, 53 s.

POSTAVY:

3 kůzlátka – rozcuchaná, zcela totožná, bílé punčochy, ovčí vestička, růžová líčka

Koza (maminka) – staré šaty (dlouhé), přes šaty ušpiněná zástěra, v ruce srp na trávu, na zádech nůši, delší bradku a na hlavě rohy

Vlk – černý obličej, tmavé huňaté oblečení, velké zuby

ZPŮSOB ZTVÁRNĚNÍ A ROZLOŽENÍ SCÉNY:

Na scéně bude v levé části umístěna kulisa domku s okénkem. Nad domečkem bude kulisa slunce. Bude tam stát od začátku do konce děje. Postavy (vlk a koza) budou přicházet zprava k domku a odcházet stejným směrem.

REKVIZITY:

Domeček, sluníčko, nůše, srp, 4 lahvičky (prázdné, čiré)

SCÉNÁŘ:

Scéna 1:

Při začátku hry je jeviště prázdné, pouze za kulisou domečku jsou schovaná kůzlátka a koza. Ozve se bouchnutí dveří a z domečku vychází koza maminka. V nůši nese lahvičky na mléko, obrací se k okénku.

Koza: „Kůzlátka moje!“

V okénku se objeví tři malé rozčepýřené hlavičky.

Kůzlátka: „Copak je maminko?“

Koza: „Jdu na pastvu, zavřete dvířka a nikomu neotevírejte! Slyšíte??!! Nikomu!“

Kůzlátka: „Neboj se, maminko, nikomu neotevřeme.“

Koza spokojeně odchází. Otočí se a rychle dodá:

Koza: „Jste moje hodná kůzlátka, přinesu vám mlíčko.“

Kůzlátka: „Hurááá!“

Koza: „Už ale jděte od okna a nezapomeňte zamknout.“

Koza a kůzlátka zamávají. Koza odchází a mává na pozdrav, kůzlátka mávnutím odpoví a rychle jdou zamknout dvířka.

Scéna 2:

Koza odešla ze scény a k zamčenému domečku přichází z pravé strany vrčící vlk. Rozhlíží se a natahuje se k okénku. Obchází si domeček ze všech stran, očuchává jej a vyskakují vysoko do výšky, aby viděl do okénka. Nic nevidí, okénko je příliš vysoko. Packami se snaží chytit o parapet okna, marně. Po dlouhém pokoušení si stoupne vpravo domečku (zde jsou myšleny dveře) a hlubokým hlasem praví:

Vlk: „Našel jsem dvířka, silou se do nich opřu a budu uvnitř.“

Vlk se pokouší vší silou opřít do dvířek, ty se však ani nehnu.

Vlk: „Jsou zavřená. Otevřete. Slyšíte?!“

Kůzlátka vykouknou z okénka.

Kůzlátka: „Kdo to tluče?“

Vlk se objeví v okénku.

Vlk: „Já.“

Kůzlátka se chichotají.

Kůzlátka: „My ti neotevřeme. Smíme otevřít pouze naší mamince.“

Vlk: „A kde je vaše maminka?“

Kůzlátka: „Šla na pastvu a koupit mlíčka.“

Vlk: „Pokud mi neotevřete, počkám si na vaši maminku a sežeru ji.“

Kůzlátka: „Než stihneš, vlku, otevřít tlamu, maminka tě nabere na rohy, hodí s tebou o zem takovou silou, že víckrát nevstaneš.“

Vlkovi se zkříví obličej. Začne přemýšlet. Pomalinku poodejde od domečku a nepřestává přemýšlet. Kůzlátka mezitím zmizí z okna.

Scéna 3:

Vlk se pomaloučku potichoučku plíží k oknu.

Vlk: „Tak jejich máma má rohy, kterými by mě nabrala a odhodila. Pchee!!“

Vlk se otřese.

Vlk: „Vrrrr, oknem se nedostanu a dveře jsou zamčeny.“

Vlk přemýšlí, po chvíli vyskakuje vysoko do výšky.

Vlk: „Už to mám! Budu předstírat, že jsem jejich máma. Budu mečet jako ona. Nepoznají mě, otevřou mně a pak raf, raf.“

Vlk jde ke dvířkům (vpravo) a zaklepe na ně.

Kůzlátka se objeví v okénku.

Kůzlátka: „Kdo to klepe?“

Vlk zamečí hlubokým hlasem.

Vlk: „To jsem já, vaše máma přišla, mléko vám donesla.“

Kůzlátka se chichotají tak, že nestačí popadnout dech.

Kůzlátka: „Ty nejsi naše maminka, maminka má tenčí hlásek. Ty jsi vlk a tebe my nepustíme!“

Vlk se prochází kolem domku.

Vlk: „Říkaly tenčí hlásek? Dobře já to teda zkusím.“

Vlk se opět vrací ke dvířkům. Zabuší znova.

Kůzlátka vykouknou z okénka.
Kůzlátka: „Kdo to zase tlučé?“

Vlk se snaží a zamečí o něco tenčím hláskem.
Vlk: „To jsem já, vaše máma přišla, mléko vám donesla.“

Kůzlátka se chechtají.
Kůzlátka: „Ty nejsi naše maminka, naše maminka má tenčí hlásek, jako konipásek.“

Vlk mrzutě a nasupeně poodejde od dveří.
Vlk: „Jako konipásek?“

Vlk si začne sám pro sebe nacvičovat tenoučký hlásek (mekot).
Vlk: „Mééé – ne to není ono, méééé – to také není ono, méééééééé – to je on, ted' už mi určitě otevřou.“

Vlk v tu ránu stojí u dveří a buší do nich.
Kůzlátka: „Že už by to byla naše maminka? Kdo je to?“
Vlk: „Mééé, to jsem já, vaše máma přišla, mléko vám donesla.“
1.kůzlátka: „To je naše maminka.“
2.kůzlátka: „Ano, je.“
3.kůzlátka: „Počkat, možná to je naše maminka, ale nejdříve ať nám ukáže kopýtko!“

Vlk přistoupí pod okénko a zvedne packu.
Kůzlátka vyprsknou smíchy.
Kůzlátka: „Ty nejsi naše maminka, naše maminka má krásné bílé kopýtko jako sníh. Ty jsi vlk a tobě my neotevřeme!“

Vlk smutně odchází s nepořízenou. Je mu jasné, že na kůzlátka nevyzraje.

Scéna 4:

Kůzlátka zmizí z okna.
Koza už z dálky volá:
Koza: „Kůzlátka děťátka, otevřete vrátka, vaše máma přišla, mléko vám přinesla.“

Kůzlátka poskakují za oknem.
Kůzlátka: „To je naše maminka!“

Kůzlátka jdou otevřít dvířka.
Kůzlátka: „Maminko, maminko, byl tu vlk. Měl hluboký hlas a ošklivé ostré drápy. Chtěl, abychom mu otevřely. My jsme ho však nepustily.“
Koza: „To ráda slyším. Mám hodně a chytré děti. Pojd'te ke mně, něco pro vás mám.“

Koza každému rozdá láhev mléka, sednou si před domek a společně vše vypijí.

ROZEHRÍVACÍ HRY:

- Přečíst dětem pohádku, ne do konce. Poté udělat skupinky a každá, ať vymyslí, jak by mohla pohádka pokračovat. Poté sehrát úryvek, který vymyslely.
- Udělat tři stanoviště. 1. – koza; 2. – vlk, 3. – kůzlátka. Děti si vyberou podle vlastního uvážení, jakou postavu by chtěly ztvárnit. Až se všichni rozmyslí, probíhá debata, proč zrovna tato postava, kterou si vybraly. Každý k tomu řekne něco.
- Děti se rozprostřou po místnosti a učitel řekne, jak si myslí, že by se mohla tvářit koza (maminka). Děti chodí s grimasou po místnosti. Poté učitel vystřídá všechny postavy. Může do toho vložit jejich chůzi, postoj, smích, přemýšlení, naštvání,...